

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cențuri v. n. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

La
Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Adresele.

Parlamentul maghiar se află în plăcută pozițiune de a răspunde la cuvântul de Tron cu mai multe adrese. Până acum șcim de adresa partidului guvernului, care se numește „liberal“, a kossuthiștilor și a „naționalilor“.

Și casa magnaților va răspunde cu una. Aceasta însă, fiindcă se dă, că va fi numai o parafrasă a cuvântului de Tron, nu are importanța celorlalte din casa deputaților.

Ce stat feroțit este statul unguresc. Parlamentul seu răspunde cu patru adrese, dacă nu va veni poate și a cincina din partea ugroniștilor și a șesa din partea celor care nu se țin de nici unul din partidele cunoscute.

Și numai din patru adrese, Monarhul are ocaziune să cunoască păsurile statului, pentru-ca să știe unde se vină într'ajutor cu influența Sa de factor politic, și încă de factorul cel mai important între ceilalți factori politici ai regatului. În patru adrese trebuie să se spună toate trebuințele câte le simt țările unguresci. Pentru-că de se va fi întâmplat să scape ceva una din vedere, sigur că nu va fi scăpat celorlalte.

Din cât am avut ocaziune a cunoaște, cuprinsul acestor acte politice, iluziuni mari se nu-și fac nimenea. Sînt numeroase adresele, vor fi și lungi, însă vor conține puțin din ceea-ce trebuie să conțină.

Este în firea lucrului ca așa să fie.

Dela cine emanează adresele acestea? Emanează dela reprezentanții regatului unguresc, așa după-cum este firea lui?

Deloc nu.

Concetățenii maghiari, fiindcă li-s'a dat un privilegiu bun de a fericit regatul, după-cum se tot laudau ei odinioară, că au să-l fericescă, au dat pe toți concetățenii lor la o parte, și ocupând tot terenul politic numai pentru sine, au făcut ce au făcut și au trimis numai reprezentanții sei în parlament. Acești reprezentanți fiind împărțiți în partide acoasă, sînt împărțiți și în parlament. Ei se ceartă între sine în par-

lament, ca și afară de parlament, în contul regatului. Și fiindcă în multe nu se pot înțelege, nu se pot nici în privința adreselor la cuvântul de Tron.

Așadar nu trebuințele cele multe ale țerilor unguresci au mînat treaba la patru adrese, ci neînțelegerea între reprezentanții naționalității maghiare. Ai acelei naționalități, care vrea să treacă în lumea din afară de unica reprezentanță a regatului unguresc, pentru-că se poartă cu speranța, că are să vină un timp odată, când în regatul unguresc, dela o margine până la cealaltă, altă limbă se nu se audă și altă naționalitate se nu se vadă decât cea maghiară și numai cea maghiară.

Și fiindcă nu trebuințele țerilor regatului au mînat treaba la patru adrese, aceste nici nu au să se ocupe cu acele trebuințe. Se și vede doar, că ele se ocupă cu scumpul eu al naționalității maghiare. Cearta lor, neînțelegerea concetățenilor maghiari nu împedecă ninsuina aceasta. Ceilalți cetățeni nici nu vin lași nici într'o considerațiune, ca-și-când n'ar exista, sau ca-și-când ar fi numai nise lucruri lăsate de D-șeu pe seama și pentru trebuința naționalității maghiare.

Astfel stînd lucrul, adresele parlamentului maghiar, ca răspunsuri la cuvântul de Tron, fie puține, fie multe, pentru Românii ni-s'ar pără că nu pot avea altă importanță decât a curiozității. Căci nici nu pot afla altceva dintr'însele decât cum cugetă unii sau alții dintre concetățenii nostri maghiari să promoveze mai sigur maghiarisarea, sau, după-cum dă acum mai în urmă, naționalisarea statului unguresc.

Dar' tocmai acesta este momentul, care trebuie să ne ridice pe noi Românii peste nivelul curiozității. Este un joc parlamentar jocul cu atâtea adrese din sinul atîtor partide, care în ori-ce caz folos nu va aduce țerilor unguresci. Din tot jocul transpare uneltirea îndreptată contra concetățenilor nemaghiari, care în cazul cel mai bun nu poate produce decât lucrare zadarnică pentru patrie.

Urmează dar', ca Românii să nu mai peardă timpul cu meditațiuni și cu contemplări, ci să pună cu o oară mai curînd mîna pe lucru și să prezenteze și ei o adresă la Tron.

Nu ca răspuns, ci ca rugare.

Să se roage ca Tronul, ca Coroana să pună odată capăt agitațiunii „legale“ contra majorității cetățenilor unguresci din toate părțile regatului, îndreptînd lucrurile astfel, ca toți cetățenii să se bucure de constituționalism nefalsificat și de drepturi egale nemistificate.

Dacă concetățenii maghiari cu petulanța lor politică au făcut, ca noi Românii în parlament să nu putem intra, să ne împlinim datorința patriotică pe altă cale legală. Să ni-o împlinim, ca nu mai tîrziu să cadă și asupra noastră răspunderea, pentru-că am stat indiferenți și am privit cu nepăsare la jocul periculos al unora dintre concetățeni în dauna tuturor cetățenilor.

Retragerea contelui Csáky. În cercurile politice din Budapesta se vorbește despre retragerea contelui Csáky, ministru al școalelor. Aceasta în urma nenorocirii recente ce l-a ajuns. „Neues Pester Journal“ inserează un pasagiul din discursul baronului Podmánczy, președinte al clubului liberal, care vorbind despre moartea fiului ministrului Csáky, a dîs: „Ne vom sili, ca partidul să nu îndure o pierdere și mai mare“. Toți explică acest pasagiul ca aluziune la intențiunea de a se retrage a ministrului Csáky.

Din parlamentul maghiar.

La 8 l. c. s'a început în parlamentul maghiar discuția asupra răspunsului la mesajul cu care Monarhul a deschis parlamentul actual.

Cel dintîiu a luat cuvîntul raportorul Bokros Elek, care într'un scurt discurs recomandă spre primire proiectul de răspuns. Arată deosebi, că prin frasa „sînt 25 de ani, de când M. V. Vați pus coroana pe cap“ nu se alterează întru nimic dreptul public maghiar.

După dînsul a luat cuvîntul Eötvös Károly, însărcinat de partidul kossuthist cu redactarea și prezentarea proiectului de răspuns ce acest partid va pune din parte-i în discuție. El a început prin a spune majorității, și deosebi redactorului proiectului de răspuns, că prin frasa citată a comis o gravă eroare stilistică, care însă poate fi considerată și ca eroare de fond, deoarece-ntîinecă adevărul înțeles ce trebuie să-l aibă ori-ce Maghiar despre încoronare. Oratorul dîce, că nu M. S. 'și-a pus coroana pe cap, ci M. S. a fost încoronat de către reprezentanții poporului maghiar.

Bagă de vină apoi, că în proiectul de răspuns nu se amintesc nimic despre împrumutarea, că Ungurii nu au armată națională, nu au monetăria lor, nici se amintesc, că ficiorii maghiari trebuie să servească sub steag străin, să asculte comandă militară străină.

Spune apoi, că din parte-le, amicii sei de principii află necesar a atrage atențiunea coroanei asupra împrumutării, că parlamentul s'a dizolvat fără să fi fost nevoie de

aceasta, s'a a dus astfel o lovire parlamentarismului maghiar. Cât despre frasa din proiect unde se dă, că dualismul dela 1867 se consideră ca ceva lucru definitiv, etern, dîce că aceasta e o nebunie (bolondság). Oratorul recunoaște, că prin împăcarea dela 1867 s'a restabilit constituțiunea, dar' dîce, că tot prin acest act s'a făcut între Ungaria și celelalte țări ale coroanei o legătură prea strînsă decât să lase o desvoltare independentă, particulară a Ungariei.

Ear' fără aceasta oratorul nu crede că Ungurii se pot susține, nici se poate vorbi de propășire națională în adevăratul sens al cuvîntului. Se miră deci, cum raportorul îndrăznește să afirme, că națiunea maghiară își conduce ea însăși afacerile sale de stat. Dîce că și fără dualism Ungurii ar fi progresat, ar fi ajuns acolo unde sînt astăzi. Ba ar fi progresat mai mult, dacă n'ar fi trebuit să contribuie cu sânge și cu bani pentru susținerea unor străini (a Austriacilor), dacă n'ar fi fost scurtați și cu și în drepturile lor, dacă ar fi avut curte regală maghiară.

Însă apoi tot ce independenții vor să aducă la cunoștința coroanei cu această ocaziune, toate reformele pe care le cred necesare și urgente și despre care proiectul majorității tace. Astfel în prima linie cer reforma casei magnaților, cer introducerea judecaturii curiale, desvoltarea instituțiunii honveghimii etc. Vorbește apoi despre regularea valutei, despre căsătoriile civile, despre legea bisericăsească și politica externă, așa cum le înțelege partidul seu. Termină prezentînd proiectul de răspuns al partidului kossuthist, proiect iscalit de 34 deputați.

În tot decursul vorbirii sale, el a fost des aplaudat de opoziție, ear' contele Károlyi Gábor, vecinul întrerupător, îl întrerupea adresînd câte o oară majorității, fapt prin care s'au provocat mai multe incidente.

Protestul studenților români din
Paris contra politicii maghiare.

Precum comunicasem deja cetitorilor nostri, studenții români din Paris au publicat în presa din Paris un protest contra politicii maghiare, care tînde la sugrumarea celorlalte naționalități din Ungaria. Astăzi sîntem în plăcuta pozițiune a publica textul aceluia protest. Eată-l:

„Românii din Ungaria și din România, care-și fac studiile în Paris, alarmați de proporțiunile mereu crescătoare ale persecuțiunilor îndreptate sistematic în Ungaria, contra naționalității române, se vîd obligați prin forța lucrurilor chiar a face apel la opiniunea publică a Europei întregi, supunîndu-i această cestiune, care din nefericire pare a nu

ave soluțiune posibilă pe terenul unei înțelegeri amicale.

„Print'un sistem de legi și măsuri speciale, combinate savant, Românii, care locuiesc, în număr de 3 milioane și în mase compacte, partea orientală a Ungariei, se găsesc cu numai excluși dela ori-ce participare la viața publică, dar' sînt amenințați chiar în existența lor civilă.

„O lege excepțională din 1874, făcută numai pentru regiunile locuite de Români, îi privează în realitate de facultatea de a trimite reprezentanți în parlament, cerîndu-li-se un cens electoral de 28 florini, de care o mare parte a locuitorilor maghiari din aceste regiuni sînt dispensați, grație titlurilor lor nobilitare, și care nu este în tot restul Ungariei, decât 5 florini. Și când cu toate acestea, Românii caută a învinge toate dificultățile, pe care le fac lor legile, nu se cruță nici un mijloc violent, de care dispun, pentru a-i pune în imposibilitate de a-și exercita dreptul lor de vot; astfel compatrioții nostri, care, în puterea numărului lor, ar trebui să trimită în camera ungară 80 de deputați, nu au nici un reprezentant.

„Deasemenea le este interzisă viața publică locală, fiindcă dinși sunt excluși din toate funcțiunile publice. Administrația și justiția sînt în mîna funcționarilor maghiari, purtate în limba maghiară, limbă neînțeleasă pentru cea mai mare parte a poporațiunii; și prin acest singur fapt administrațiunea ia un caracter cu deservire despotice, pe când justiția, nesocotind pe justițiabili, care sînt dați pe mîna unor interpreți costisitori și de rea credință, devine o formalitate curat derisorie.

„Cât pentru viața intelectuală română, ea e strivită fără cruțare. Statul maghiar, care ia de Românii aproape a cincea parte a imposibilității de a avea și de sânge, pe care o primesce dela toți supușii sei, nemulțumindu-se dela a nu fi creat nici o școală românească de ori-ce grad ar fi ea, împedecă pe Români de a-și deschide cu propriile lor fonduri școale, închînd sau maghiarisînd și pe acelea, care au fost create cu banul românesc. Cîteva cifre fac ca lucrul să se înțeleagă mai bine. Astfel din 180 licee ale Ungariei, 162 sînt maghiare, pe când celelalte naționalități, care formează două treimi a poporațiunii nu au decât 18, socotiți aci și Românii, care abia au patru.

„Libertatea presei nu există pentru noi decât cu numele. În Transilvania, provincie eminamente română, o lege specială e însărcinată a paraliza toată libertatea cuvîntului. În adevăr acestia, pe lîngă cheltuielile mari, pe care le face obligațiunea de a depune o cauțiune dintre cele mai considerabile, se vîd dați legați de mîni și de picioare procurorilor maghiari, care au dreptul de a le intenta procese pentru lucrurile cele mai de nimic.

„Dar' ceea-ce mai ales e o nedreptate, este legea specială, după care jurnalistul dat

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Concertul Dimitrie Popovici.

În timpul mai nou numele de Român 'și-a cîștigat un onorific și bun rîsunet în lumea cîntăreștilor. Artiste și artiști ca Teodorini, Darclee, Gabrielescu, Popovici și mulți alții au arătat lumii cu strălucite dovezi, că Românul, ca în toți ramii culturii moderne, astfel și în arta musicală este capabil de cea mai înaltă perfecțiune.

Dar' ce folos! Artiștii acestia, dăruiti de D-șeu, delectează publicul din centrele cele mari ale civilizațiunii, căci noi Românii încă nu am ajuns atât de departe, ca să-l putem găzdui și răsplăti după vrednicie, se le putem oferi cuvenitul teren de activitate.

Nu din când în când mai vine câte unul și printre noi, se oprește însă cel mult la București, ear' în celelalte orașe, și cu deosebire în țările românești din monarhia noastră, numele lor sînt cunoscute numai din auzite și din presa străină. Rar, rar de tot avem privilegiul să ascultăm și pe la noi câte un adevărat artist român, și pe lîngă plăcerea ce ni-o procură arta peste tot se simțim și sentimentul de mîndrie că: acesta e al nostru!

Le premiem aceste, pentru-ca să arătăm, că de mare merit îi atribuim dlui Dimitrie Popovici, că s'a rezolvat a se opri în turneul seu artistic și între noi și a ne procura aceste înalte plăceri în gradul cel mare de care d-șea este destoinic.

Concertul dlui Dimitrie Popovici, de prezent bariton la opera teatrului german din Praga, a avut loc aseară în sala dela „Musikverein“ cu concursul doamnelor Minerva Brote și Maria Crișan și al dlui Iuliu Schaffer.

Eminentul artist nu este om nou înaintea publicului sibiian. El a mai debutat odată în orașul nostru, dar' cei-ce au avut fericirea de a pute face comparație între atunci și acum, au rămas uimiți de deosebirea ce s'a putut constata în favorul deservit al cîntăreștilor. Fiecare ton, fiecare accent al seu dovedește, că este un artist, nu numai înzestrat cu excelente mijloace, ci un artist, care-și iubesc arta cu sfințenie, care muncește și studiază cu stăruință și înaintea cu pași siguri către înălțimile cele mai înalte ale perfecțiunii.

Di Popovici 'și-a introdus programul de aseară cu o arie din „Paulus“ de Mendelssohn Bartholdy, cu care dela început a cucerit auditorul, atât prin vocea sa strălucită, cât și mai ales prin interpretarea nobilă și consumată.

Apărînd a doua-oară pe podiu, a însușit pe toți ascultătorii până la frenesie prin trei cîntări: „Ich fühle deinen Odem“ de Dima; „Am Meer“ de Schubert și „Vorrei morire“ de Tosti. În toate pozițiile vocii omenești, în toate nunașele de ton, de sus până jos pe scală, dă pianissimo până la fortissimo, domnul Popovici e stăpîn pe toate mijloacele interpretării mu-

sicale, așa că nu scii în care să-l admiri mai mult. Ca deosebire în piano artistul, care altcum dispune de o puternică și limpede rezonanță a pieptului, cu întrebunțarea falsetei, pe care d-șea o scie manua cu particulară bravură, scie să scoată sunete de o dulceață ce încălzește inima și luminează simțirea ascultătorului. Frumoasa cîntare a lui Schubert pe textul nespus de mișcător de Heine a dat bogate privilegii artistului nostru și-și arete întreagă virtuositatea acestor calități. Multă vreme va mai vibra în inimile celor-ce au asistat la concertul de aseară deliciul furnicător al cuvintelor „Mich hat das ungünsteliche Weib vergiftet mit seinen Thränen!“ — așa cum le-a simțit nemuritorul compozitor vienez și cum le-a interpretat cîntărețul român. Același lucru se poate dîce în toată puterea cuvîntului despre melodia fascinantă în armonia și voluptuositatea sa a compoziției italiene „Vorrei morire“ de Tosti.

Și cu toate aceste în numerii pe până acum ai programului dl Popovici n-a dat numai să presimțim uimitoarea sa multilateralitate, dar' de arătat n-a arătat-o cu adevărat în cele următoare.

În n-rul al treilea al programului am avut plăcerea de a-l asculta în două fragmente din compoziții mari ale muzicii clasice: „Wotans Abschied“ din opera „Walküre“ de Richard Wagner și „Baladă“ din opera „Africana“ de Meyerbeer. Aici am vădut, că dl Popovici înainte de toate este cîntăreț de operă de talie înaltă. Altcum

atât prezentarea sa elegantă și simpatică, cât și modul de predare, tradează la fiecare notă pe artistul înzestrat cu înaltele talente dramatice și stăpîn deservit pe jocul de scenă. Amîndouă piesele au plăcut într'o formă, cu toată deosebirea lor de stil și direcție, și au fost viu aplaudate, ear' a doua, cîntată fără note, artistul a trebuit să o repeteze.

În sfîrșit dl Popovici ne-a mai delectat cu patru cîntări de ale compozitorilor nostri români: Dima („Wir drei“ și „Mugur mugurel“); Humpel („Nor de vijelie“) și Stefănescu („Măndruliță“). Aici observăm numai, că a fost frapant ce efect poate produce un adevărat artist din melodia simplă a unui cîntec popular cum este „Mugur mugurel“, arangeat de dl Dima. Ascultătorii români și străini într'o formă au mulțumit artistului prin cele mai frenetice aplauze, așa că a trebuit să biseze și acest număr. Tot așa s'a întâmplat și cu cel final „Măndruliță“, care artistul a cîntat-o mai întăiu pe textul original de Alexandri, ear' a doua-oară, la stăruința entusiasmata a publicului, în traducere germană. Asemenea bisată a fost și cîntarea dlui Dima „Wir drei“.

Ca număr penultim al programului a fost un duet din „Hamlet“ de Thomas, cîntat de d-na Crișan și dl Popovici. A spune cum a fost executat și acest număr, ar însemna a repeta ceea-ce am dîs despre ceilalți.

Mai restă numai a aminti cu recunoștință despre concursul musical ce au dat cele-

brului concertant d-nele Brote și Crișan și dl director de musică Schaffer.

D-na Minerva Brote a acompaniat la pian toți numerii programului, ca totdeauna cu pricepere și bravură, care nici decum nu tradează pe diletantă. D-na Crișan, pe lîngă duetul amintit cu dl Popovici, a mai debutat în trei cîntări pentru sopran: „Stelele“ de Dima; „Verborgene Liebe“ și „Guten Morgen“ de Grieg. Ar fi destul să amintim, că venerata noastră sopranistă a stat în duetul citat la înălțime alături cu un artist deservit ca domnul Dimitrie Popovici. Dar' simpla datorință ne silește să dîcem și mai mult: Doamna Crișan și în duet, și ca solistă s'a afirmat din nou ca o artistă cu voce și talent, care merge înainte și va mai procura ascultătorilor sei încă multe și tot mai mari plăceri artistice. Dl Schaffer a executat la pian o baladă de Chopin (G. moll) și a dat o nouă dovadă, că este nu numai un adînc pricepător al muzicii, ci un perfect virtuos pe instrumentul seu.

Reasumînd dîcem, că concertul de aseară a fost pentru Sibiu un eveniment musical în toată puterea cuvîntului. Aceasta au confirmat-o atât entuziasmul și aplauzele cu care concertantul și spriginitorii sei au fost răsplătiți, cât și compoziția auditorului, în care ședeau cei mai distinși membri ai societății române și neromâne din Sibiu.

Pecat, că astfel de evenimente sînt atât de rare.

— sa —

în judecată trebuie să suporțe toate cheltuielile procesului, chiar și când el ar fi achitat. Jurial de altfel, în fața căruia a trimis, e un juriu de circumstanță, recutat într'un oraș, unde populația e compusă mai numai din Maghiari. Resultatul acestei mulțimi de măsuri nedrepte era destul de ușor de prevădută și n'a încetat de a se produce. În timp de câțiva ani numai, 14 jurnaliști români, care au îndrăznit a-și ridica vocea mai sus, au fost trimiși în temniță de stat și, în acest moment chiar, unul dintre ei suferă o condamnare de un an și jumătate, pe când un confrate al său abia își isprăvi deunăzi osânda.

O măsură luată în urmă, și una dintre cele mai vaxatorii, a pus culmea acestei persecuțiuni sistematice, care datează demult. O lege din 1891 impune, că în fiecare comună, se vor înființa de aci înainte asile în care toți copiii români dela 3 la 6 ani vor fi forțați a învăța limba maghiară. Legea a intrat în vigoare anul acesta și ea a dat naționalității române o lovitură teribilă, care probabil nu va fi cea din urmă. Totul face să se știe viitorul; și entuziasmul, cu care toate partidele camerei ungurești au votat această lege, indiferența vedută pe care dinșii au opus-o protestărilor românești, ne ia orice speranță de înțelegere cu națiunea maghiară și de schimbări în linia de purtare arbitrară adoptată de dânsa.

Persecuțată astfel dela etatea de trei ani pentru simplul motiv că sunt Români, lipsiți de orice ajutor și fără speranță de a-și găsi vre-o dată în Ungaria, nu le mai rămâne Românilor decât se protesteze din toate puterile lor înaintea Europei întregi. Partidul național român din Transilvania și Ungaria a făcut deja acest lucru în 1881 într'un memoriu, pe care l-a adresat lumii europene; dar astăzi în fața măsurilor riguroase, care-l isbesce din nou, el a decis, într'un congres ținut în 21 Ianuarie 1892, de a ridica din nou chestiunea.

În același scop studenții români dela universitățile din Austro-Ungaria au scris o broșură, care trebuie să apară în curând și care e menită a expune mult mai pe larg reclamațiunile lor, tot așa și studenții României, care au printre dinșii frați din Ungaria și care se simt, de altfel, loviți cu drept cuvânt în simțămintele lor cele mai scumpe, și-au ridicat deja vocea lor (memoriul din 1891); și pentru-ca se se asociază acestei mișcări generale de protestațiune studenții români din Paris fac apel la opinia publică în această Franție, căreia România îi datorează civilizațiunea și progresul său, în această Franție, care n'a refuzat nici-o dată spriginul sau cel puțin simpatia sa celor oprimați.

Semnăți: V. Antonescu, Stroe Brătianu, I. Nanu, M. Nicolescu, V. Popovici, N. Stăncovici, N. Zlotescu și alte 150 semnături.

Moderățiunea și demnitătea, cu care se expun aci gravaminele principale ale poporului român contra politicii maghiare, nu vor fi lipsit, așa credem, de a produce cel mai bun efect în opinia publică a Franței și de a încălzi acolo inimile pentru cauza dreaptă ce o apără aici poporul român la hotarele orientale ale monarhiei habsburgice. Ear' frații nostri, brava tinerime română din Paris, prin publicarea acestui protest a făcut cauzei și poporului nostru unul din cele mai prețioase servicii.

După alegeri.

Despre decursul alegerilor Cercul Făgărașului și al Arpașului ni-se trimite deabia acum următorul raport:

Îndată-ce s'a determinat ziua de alegere, a început o corespondență strânică între Pesta și Făgăraș: telegrame peste telegrame se întinșau și expediau; dovadă, că ocaziunea deputațiunii trimise la Pesta în afacerea căii ferate, unii dintre membrii exmiși au fost intrat în negocieri cu candidații de deputat de acolo, căci altcum nu se poate explica, cum de acei domni necunoscuți se se adreseze bună-oară către protopopul din Făgăraș și se ceară spriginul necesar pentru alegere. Unul din acei candidați a vizitat în două rânduri Făgărașul, respective pe protopopul gr.-or., și lumea rea vorbește, că s'a fost făcut pact în scris, ca respectivul să plătească 6 mii conducătorilor și 6 mii alegătorilor. Se poate că negoțul acesta reușea, dacă lăcomia de bani nu era așa mare și dacă negoțarii se consultau și cu alte persoane oficiale și iar îi împărțit câștigul, dar' așa folosindu-se unii de ocaziunea benevenită, când exmișii nostri se luptau în conferența din Sibiu pentru pasivitate, în o adunare generală a alegătorilor au proclamat de deputați pe Dr. Ullmann și pe avocatul Benedek, ear' pe acel candidat de deputați, care promisesse 12 mii, l-au exclus dela candidatură. Fiind aducerea acestei deciziuni cam pripită, la câteva zile s'a convocat altă adunare generală de alegători, și această adunare a proclamat în locul avocatului Benedek pe vicecomitele comitatului de candidat de deputat. Firesce, că adunarea aceasta a fost cât se poate de tumultuoasă și deși motivele aduse în contra lui Benedek poporul unanim le acceptase, dar' o neînsemnată parte de oameni așa numiți „bivolari” luară partea lui Benedek și fiul acestuia, un băiat care ocupă postul de asesor orfanal, voia să facă cauza tatăne-sau familiară și se vorbea, că a provocat la duel pe vicecomitele. Dar' nu s'au mai duelt, căci tată-sau convingându-se de adevărul pe care l'i-l-a spus vicecomitele în adunare, a repășit. Curând după acestea a repășit și vicecomitele și „nația” au proclamat pe Mikszath de deputat!

În cercul Arpașului, unde era candidat Dr. Ullmann, se vorbea, că „fiorul popii din Voila” vrea să încerce contra-candidatura, dar' toți priviau și judecau faimele acestea de copilărie, căci fiecare Român considează națiunea sa nu putea crede, ca Români nostri inteligenți din acel cerc se trădeze deciziunea adusă din partea florii națiunii în conferența din Sibiu.

Dar' ce o să vedem, exmișii nostri re-întorcându-se dela conferență, — dintre care unii activiști (? Red. „Tribunei”), ear' alții pasiviști, — în loc de a comunica deciziunea alegătorilor, cei activiști și negoțarii au lucrat după răspuțeri ca să facă un câștig, și fiorul popii din Voila „taps” a dat mâna cu ei. Intențiunea era adevărată, că făcând agomot și presiune asupra Jidanului Dr. Ullmann, acesta le va da un „bacșiș” bun, și apoi aleagă-l pe el. Dar' socoteala au făcut-o fără birș, căci pretensiunile ridicate cu 15 mii fiorini i-s'au părut lui Ullmann exagerate, își luă deci catrafusele și se duse, și acum nefind alt candidat, care ar fi pășit serios alegătorii, fiind dresați bine, au ales cu majoritate de voturi pe fiorul popii din Voila!

Ca urzitor intelectual al tuturor machinațiunilor sau pomenite a excelat un am-

ploiat comitatens, care, ambițios cum e, nu s'a rușinat a submina pe socru-sau, apoi pe următorul aceluia, ambii Români buni, din postul de vicecomite al Făgărașului, au scop de a suge al poporului, și de astă dată nutind speranța, că alegându-se vicecomitele actual de deputat, va mai încerca odată o operațiune.

Acesta, om al materialismului și povățitorul desbinărilor, nici că mai poate trece de Român, fiindcă a dat prea multe dovezi de trădare a cauzelor române sub domnia fișpanului Horváth.

Ca executori ai planurilor fabricate de Coaciul brânzarul, afară de cei amintiți, au excelat preoții gr.-or. Vasu din Arpaș, care luase plata lui Iuda și dela Ullmann; popa Achim și Cațaveiu din Lisa, negustorul de pepeni Drugociu din Hurez, care în entuziasmul său a suferit și bătăi pentru bani; mai deprte Chușdea din Beriovi, Hașu din Breaza, Borzea din Viștea, om deștept, dar' și el păcătos, și Mardan din Sâmbăta, arădătorul Grecilor din Brașov. Acești indiviți, îmbrăcați în reverende, au amăgit alegătorii, spunându-le, că așa s'a decis în Sibiu, ca ei să aleagă pe fiorul popii din Voila, li-au cetit proclamațiunea concipată de Coaciul și li-au spus, că acum ori nici-o dată și numai în atare mod se vor pute câștiga drepturile boeresci îndărăt. Lucru natural, că atari promisiuni făcute poporului, au avut efect, căci speranța, că pe lângă sumele de deadaunare a dreptului de cărmărit ce deja le-au primit boerii, li-se vor concede a-și fabrica în așa numitele căldăruși vinars după poftă; amăgiți de promisiuni și rachiul popii din Voila s'au dus cu capetele bisericești în frunte la urnă ca oile la strungă. Eată ce fac pe aici aceia, care sunt în prima linie mențiți ca să lumineze poporul. În loc de a-l lumina, îl întunecă și-l trădează și dacă vei spune acelor alegători adevărata stare a lucrului, atunci vai și amar de preoți, și pentru a evita lucruri stricăcioase tot poporului, mai bine retaci toate și înghiți noduri.

Ce măsuri va fi luat protopopul în decursul alegerii nu se știe, dar' atâtea e sigur, că ca nepot al domnului Partenie Cosma a trebuit să fie „activ”.

Olimpiu.

La scrisorile publicate din cercul Băi-de-Criș (nrii 38, 39 și 40) corespondentul nostru ne trimite următoarele reflexiuni:

Din tractul Zarandului.

Asupra corespondenței din nr. 33 a. c. a prețuitei „Tribune” pe rind dau năvală preoți aghiasmuși și cearcă a se scusa înaintea publicului, după-cum cearcă fiecare vinovat a se apăra înaintea judecătorului. —

Așa în nr. 38 al „Tribunei” un preot, poate cu musca pe căciulă, dicea, că ar sci numi preoți, cari au mers din casă în casă pentru a comunica alegătorilor concludus conferenței naționale, și în fine întreabă: „Dar' numai preoții au chemarea a lucra pentru apărarea națiunii; unde sunt mirenii și ce au făcut ei?”

Acel preot, dacă ar fi sciut judeca, apoi nu s'ar vîrî între ciocan și nocovală, dicend că păcatele unor preoți contra concludus conferenței naționale nu s'ar pute dovedi, când dovedile sunt la mână și poate însuși le cunoaște din experiența proprie, dar' pentru a nu ne compromite de tot înaintea dușmanilor nostri, le-am retăcut și am scris cu

rezervă, după-cum cu rezervă scriu și acum tot numai din acest punct de vedere; dacă ar fi sciut judeca, atunci ar fi numit cu numele pe colegii sei, cari s'au ostenit a umbla din casă în casă spre a comunica alegătorilor decisiul conferenței, ca așa acei preoți zeloși să poată servi de model colegilor indolenți și fără rîvnă, și în fine n'ar fi pus întrebarea pe cât de nepotrivită, pe atât de ridiculoasă: „Numat preoții au chemarea a lucra pentru apărarea națiunii, și unde sunt mirenii?” În Zarand, afară de Brad, Baia-de-Criș și Băița, conducătorii naționali, ca în celelalte multe locuri locuite de Români, sunt numai preoți și dascăli. —

Di St. Harăguș din Blaj, în nrl 39 al „Tribunei” cere să-mi întemeiez afirmarea referitor la d-sa. — Moșneagul Jurca, pe care l-a trimis la alegere și și-a pierdut acolo căciula, și astăzi încă blastemă pe părintele Harăguș!

Acum în nr. 42 al „Tribunei” ia poziție față cu corespondența părintele protopop dl Vasile Damian. —

La scrisoarea dlui protopop Damian din nrl 40 al „Tribunei” eu nu pot reflecta altceva, decât că din cercurile cele mai aproape de dl protopop i-s'a adus la cunoștință, că protopopul Krasznai din Brad în prezența mai multora a afirmat: „Protopopul a băgat în buzunar 500 fl. și aceasta a fost „înfluenza”. (Protopopul a suferit de influența în ziua alegerii).

Pretind dară dela dl protopop a se justifica, dacă a întreprins ceva pentru salvarea onoarei și caracterului nu numai al său individual, ci totodată și al Zarandanilor, după-ce prea bine știe cine l'a calumniat. —

Atâta sînt dator a pretinde ca corespondent, care nu sînt capabil a suspicioana și înegri pe nime, cu atât mai puțin pe dl protopop, cu care nu stau în nici o relațiune, nici de amicitie, nici de dușmănie.

Cocle.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Galați, 24 Februarie v. 1892.

(Inaugurarea Ateneului.) Duminecă, 23 Februarie, s'a inaugurat cu mare solemnitate Ateneul din Galați. Cu mult înainte de ora fixată, spațioasa sală a amfiteatrului dela liceul local începuse să se umple de lume și mereu veniau ascultători, așa că la urmă nu mai aveau loc să se mișoare în sală și coridoarele din giurul sale erau deasemenea înfestate de lume.

La 2 ciasuri p. m. dl V. A. Urechîș, profesor universitar și senator al Galaților, președintele de onoare al Ateneului, se sui la tribună și în aplausele întregii adunări își dezvoltă în timp de aproape două ore conferența sa „Acum o sută de ani”. Nu în aceste câteva rânduri s'ar pute rezuma vorbirea distinsului profesor. Vom dice numai atîta, că a arătat starea nenorocită a țărilor române în secolul XVIII. din toate punctele de vedere, lăsând publicului să tragă concluziunea, că în adevăr progrese mari s'au făcut la noi în acești din urmă ani.

Apoi dl Urechîș a cetit o nouă producțiune a poetului Vlăhuța, dedicată Ateneului gălățean, pe care publicul a salutat-o cu aplause entusiaste.

De astădată nu le voui da răgaz de chef. La noapte chiar eu voui fi cu gendarmii la o mică distanță de aici, ear' tu, după-ce vei fi aflat că ei petrec, fără să se gîndească la noi, vei da fuga și-mi vei face cunoscut.

Mitrea intră în han, și după-ce îmbrățișă pe Susica, dice:

— În sfîrșit eată încă câteva ciasuri de fericire pentru noi, și cred, că acestea vor fi cele din urmă, în care viu a-ți jura dragoste în secret.

— Ce vorbești, Mitrea, eară ai vre-o drăcie prin cap, de-mi spui, că aceste vor fi cele din urmă ciasuri, în care îmi vei dice, că mă iubesci, în secret, — răspunse Susica mirându-se.

— Nu, dragă, nu e nici o drăcie, dar' a te mai iubi așa cum te-am iubit până acum nu se mai poate, trebuie să o rup odată cu secretul, voui să te iubesc în fața lumii, voesc să fi a mea, mă înțelegi, numai a mea.

— Dar' pentru numele lui Dumneșeu, Mitrea, ceea-ce vorbești tu este peste putință; uiți oare, că eu sînt soția altuia și nu voui pute fi a ta nici-o dată.

— Fleacuri, Susico, ceea-ce voesc omul tot se poate, de aceea mai înainte de a-ți spune ce voesc să facute mai întreb odată, iubesci-mă tu cu adevărat?

— Ce întrebare curioasă, dar' oare dacă nu te-aș fi iubit, aș fi avut eu îndrăzneala să-mi înșel bărbatul.

CRONICĂ

Dela Carte. Maiestatea Sa Monarhul a plecat astăzi pentru două zile la Miramare. De acolo Monarhul se va reîntoarce înapoi la Budapesta, unde va sta până la 26 c., în care zi va pleca la Viena. M. S. împărăteasa, după o petrecere de câteva săptămîni în Corfu, se va reîntoarce deasemenea la Viena, de unde apoi întregă familia imperială va merge să locuească în castelul din Lainz, unde vor lua locuință și Archiducele Francisc Sălvator și Archiducesa Maria Valeria cu fiica.

Numiri. Au fost numiți: Geza Balrabăa cancelist la tribunalul reg. din Oradea-mare și Eduard Liebl practicanț fără diurnă la judecătoria cerc. din D. Sănmărtin.

Flota de războiu austro-ungară. După-cum se știe din Pola, flota noastră de războiu se va înmulți încă cu câteva vase nouă. De curînd a sosit în Pola corabia „Naiade” și în săptămîna aceasta se așteaptă sosirea vasului torpilor „Pelican”, care se construiesc în Portsmouth. — În Maiu se va activa o escadră de vară, pentru care vor fi echipate și puse în serviciu: corăbiile „Rudolf” și „Stefania”, încrucșetorul „Francisc Iosif”, apoi corăbiile pancerate „Custoza”, „Don Juan”, împărășatul „Max” și vasul torpilor „Pelican”. „Rudolf” va fi corabie de admiral. În Iulie vor avea loc marile manevre ale flotei, la care, afară de vasele amintite, se vor alătura torpilor „Tigrul”, „Planet” și „Trabant” și mai multe torpilor de I. și II. clasă.

Duel de senzație. Un duel, cu sîrșit trist, s'a făcut la Lipto-Szt.-Miklos. Ce e mai grav, e că unul din duelanți e chiar procurorul de acolo, Dr. Kubinyi Lajos. Celalalt, Keberich Frigyes, arhivar la comitat. S'au bătut înainte cu pistolul sub condițiile cele mai grele: Schimbarea a 3 gloanțe la 15 pași distanță. Nu s'au nimerit înșe. Au continuat apoi cu sabia, tot sub condițiuni grele: până-ce unul va căde. S'au bătut nefind badeageași și permisiu fiind și împunseura. Arhivarul Keberich a fost rănit la abdomenul mortal. Fiind împuns, a căzut imediat grămadă. Causa duelului se dice a fi fost o ceartă politică. Rănitul era opozițional.

Omor. La O-Becse un țeran anume Santa György, care eșie alături din temniță, unde a stat 10 ani pentru diferite crime, ajungînd acasă, și înțelegînd, că frumoasa lui soție trăsece în concubinagiu cu un altul, a scos un revolver și a împușcat-o, ear' după aceea și-a tras și sieși un glonț în inimă.

Ovrenul fugit, bancherul din Budapesta Lévy, după-cum se constată, a nenorocit o mulțime de oameni, care își depuseră economiile lor la dînsul. Pe fiecare și se anunță tot mai mulți depozitari, ear' în urma sa bancherul fugit n'a lăsat nici un ban.

Tulburări în comitatul Torontal. Din Seghedin se anunță, că în comuna Czrpalya din comitatul Torontal au izbucnit tulburări. De o săptămîna încoace s'a dat foc la o mulțime de case. Pentru restabilirea ordinii au fost trimiși 20 de gendarmi sub comanda unui locotenent. Gendarmii a fost siliți să facă întrebări de armă; 1 om a fost greu rănit și doi ușor răniți. 15 tăciunari au fost arestați.

Lovit de apoplexie în biserică. Din Agram se anunță, că episcopul titular Gasparici, administrator al arhiepiscopiei de Agram, a fost lovit de apoplexie în catedrala de acolo, în decursul serviciului divin. Partea stîngă a corpului îi e paralizată.

Trimisul italian Curtopassi, care a fost transferat dela Atena la Belgrad, a plecat la 8 Martie din Viena la București.

Hanul hoților.

— Novellă —

De

T. Simion.

V.

(Urmare.)

Dicend aceste îl legă fedeleș și se străcură frumuseț din casă fără să fi fost vîdută de cineva.

Pe drum se întâlnise cu câțiva oameni, dar' ei cum îl vîduseră, își scoaseră cu smereanie căciulile ca în fața unui smerit călugăr.

În timpul ce Mitrea umbla în haine de călugăr, la hanul lui Pintea se urzia planul cum ar fi mai nimerit să omoare pe Mitrea.

Ioan, servitorul lui Pintea, nu mai putea suferi, ca stăpînul lui să mai fie înșelat, și se hotărî să-l descopere tot ce vîduse și ce bănuiesc asupra lui Mitrea și a stăpînului sale.

Momentul, în care Pintea auzi, că soția sa este o trădătoare, fu ca un trăsnet pentru el, de aceea și dîse:

— Pe Dumneșeu meu, Ioane, dacă tu nu-mi vei pute proba cele-ce dîci, te fac tot bucăți.

Ioan rise la aceste cuvinte cu hohot dicend:

— Nu 'ți-am descoperit toate aceste cu scop de a-ți face traiu rău în casă, într'un mod mincinos, pentru-că eu tot nu pot trage nici un câștig de aci, și dacă 'ți-am spus, că

ești înșelat de soția ta, asta am făcut-o numai pentru-că, simțiam că ar fi păcat de Dumneșeu a te lăsa să te înșele și mai departe. Sciam eu că-mi vei cere probe, și chiar dacă nu 'mi-le-ai fi cerut, ar fi fost de datoria mea ca să-ți probez, că nu sînt un om mincinos. Pentru a pute prinde înșe o pasere atît de vicleană cum e Mitrea, trebuie să lucrăm cu înțelepciune, pentru-că ușor am pute pica noi în cursa pe care vom a 'i-o întinde lui.

— Mii de trăsnete, — răoni Pintea, — trebuie să mă conving odată despre ceea-ce tu spui, măcar de eș aci, că aceasta mă va costa chiar prețul vieții mele. Și dacă va fi adevărat ceea-ce spui, îi voui omori pe amîndoi fără nici o teamă de păcat.

— Teamă 'mi-e înșe — reluă ear' Ioan, — să nu fim noi amîndoi morți, căci Mitrea nu umblă singur, și cred că cunosci destul de bine ce fel de ștregari are în giurul lui, de aceea îți mai dîc odată, trebuie să umblăm cu plan, ca să nu ne căim în urmă.

— Fie, dacă e vorba de plan, apoi eu am unul. Măne chiar îi voui spune soției mele, că voui pleca pentru două zile de acasă la un tîrg, ca să cumpăr mai multe lucruri, și te voui lua și pe tine cu mine. Tu înșe, vei rămâne aci ascuns în fîn, și noaptea vei spiona cele-ce se petrec, ear' eu în loc de a merge la tîrg, voui aduce câțiva gendarmi și astfel îl vom prinde chiar din culcuș, mă înțelegi, dar' până atunci nici o vorbă; toate trebuie să fie ca-și-cînd nu s'ar fi întîmplat nimic.

VI.

Pintea își puse deja planul în lucrare, și Susica nu întărîcia de a-i spune lui Mitrea, că earăși va ave să fie două zile singură.

Mitrea auzînd, că Pintea are să plece, creșu că e vremea ca să răpească odată pe Susica și să o rupă de tot cu Pintea, căutînd un alt adăpost pentru banda lui.

El incunoscîntă pe Pătulea, ca să se apuce de lucru, și după-ce și formară planul, numai amîndoi în taină, dădû ordin celorlalți, ca la noapte să fie cu toții gata de drum și să aștepte la marginea pădurii signalul de plecare. Totodată le mai dîse Mitrea, că dacă vor auzi ceva la han și vor fi înscințați de Pătulea, să fie toți gata de a sări în ajutor.

Aceste ordine fiind date, Mitrea își părăsi banda, lăsându-i să facă pregătirile de drum, ear' el se duse la han, cu scop de a vedea chiar el cu ochii când va pleca Pintea.

Tocmai când ajunsese la han, o căruță trasă de doi cai eșia din curtea hanului, în care era Pintea și Ioan, care mîna caii.

Cum îi vîdû, Mitrea întinse mîna lui Pintea, dorindu-i tîrg bun, ear' Pintea îi mulțumi, deși stringîndu-i mîna simția un fior din tot trupul, încât numai cu mare greutate se putu stăpîni.

— Ei, ce dîci, stăpâne, — dîse Ioan zîmbînd, — așa-i că o să chefească bine amîndoi până te vei întoarce dela tîrg.

1892 évi — 2896 sz.

[1530] 1—2

Pályázati hirdetés.

Szászsebes rendezett tanácsa városban:

1. A városi erdészi,
2. A városi adozsedői,
3. A városi adóellenőri,
4. A városi pénztári hivatalnoki,
5. A városi levéltárnoki állás üresedésben jöven, ezen állások végleges betöltésére pályázat nyitattik.

1. Az erdészi állás 800 frtnyi fizetéssel, 200 frtnyi utiátalány, 12 méteröl tűzifa és az üzemterv átdolgozásáért járó 300 frtnyi jutalommal van javadalmazva.
2. A városi adozsedői állás 700 frtnyi fizetéssel,
3. A városi adóellenőri állás 500 frtnyi fizetéssel,
4. A városi pénztár tiszti állás (official) 500 frtnyi fizetéssel,
5. A városi levéltárnoki állás 600 frtnyi fizetéssel van javadalmazva.

Felszólítottak mind azok kik ezen állásokra pályázni ohajtanak, hogy az 1883 évi I. T. cz. által előírt minősítvényi bizonylatokkal felszerelt kérelmeket f. é. April hó 10-dig hozzám benyujtsák. Megjegyeztetik még hogy a városi adozsedő (adotárnok) és adóellenőri kötelesek állásaiknak elfoglalása előtt egy az évi fizetést elérő biztosítékot készpénzben vagy érték papirokban letenni.

Nagyszében, 1892 év Marcius hó 3-án.

Reissenberger,
alispán.

AVIS.

Se caută

Un ampoi de economie practică.

Doritorii de a ocupa acest post au a se adresa la dl Constantin Colbazi în Spring p. u. Szeredahely (Szeben-Megye).

[1511] 1—1

A apărut și se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu

SAVITRI.

Povestire indică din Mahabharata.

Traducere de
G. B. Duică.

Cu o prefață de Ioan Slavici.

Prețul unui exemplar:
25 cr. = 50 bani.
(Cu trimitere pe post 5 cr. porto).

Toemai a apărut:

Clara Milică

Novelă

de
I. Turghenev.

Traducere din limba rusă de
Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

Au eșit de sub tipar:

Arghir și Elena.

Istoria

preafrumosului fclor de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adeoc:

inchipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

„AURARIA“

cassă de economii, societate pe acțiuni în Abrud.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Auraria“, societate pe acțiuni în Abrud, sînt prin aceasta conchemați conform §-lui 16 din statutele societății la a

[1526] 1—1

IV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Abrud, Joi în 24 Martie dimineață la 10 oare în localitatea institutului cu următoarea

Ordine de zi:

1. Raportul anual al direcțiunii.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Staverirea bilanțului anual și decidera asupra întrebunțării profitului.
4. Alegerea unui membru în direcțiune.
5. Alegerea comitetului de supraveghere.
6. Eventuale propuneri în cadrul statutelor.
7. Alegerea alor 3 membri pentru verificarea procesului verbal.

În sensul §-lui 17 din statutele societății, la această adunare pot participa, numai acei acționari, care sînt trecuți cu 6 luni mai înainte în registrul acționarilor și care cel puțin cu o zi înainte de adunare au depus la cassă acțiunile scrise pe numele lor.

Abrud, în 2 Martie 1892.

Direcțiunea.

Contul bilanțului.

Active:		fl.	cr.	Pasive:		fl.	cr.
Cassa în numerar		292	55	Capital social		30000	—
Cambii de bancă		136409	09	300 acțiuni la fl. 100		7743	86
Împrumuturi pe ipotecă		56894	48	Fondul de rezervă al acționarilor		155914	94
Efecte		10479	80	Depuneri spre fructificare		1107	88
Mobilier	fl. 258 28			Fondul de pensie al funcționarilor		28182	40
după amortisare de 10%	25 88	232	45	Tantieme neridicate		78	30
Diverse conturi debitoare		71	—	Interese anticipate pro 1892		4017	51
				Diverse conturi debitoare		422	99
				Profit curat		7011	49
						234879	37

Contul profitului și perderilor.

Eșiri:		fl.	cr.	Venituri:		fl.	cr.
Interese:				Interese			
pentru depuneri spre fruct	fl. 6083.58			dela cambii de bancă	fl. 11731.40		
fonduri	423.57	6507	15	„ împrumuturi ipot.	4890.56	16611	96
Spese:				Profit			
salarii, chirie, spese de postă	fl. 2744.97			la monete	fl. — 32		1 37
și altele de birou	649.—	3393	97	„ cupoane	1.05		1565 93
Contribuțiune:				Provisiuni			
directă	fl. 596.57						
10% dare la interese dela							
depuneri și comp. de timbru	644.25	1240	82				
Amortisațiune din mobilier		25	88				
Profit curat		7011	49				
		18179	26			18179	26

Abrud, în 31 Decemvrie 1891.

A. Filip m. p.,
director exec.

Silviu Lazar m. p.,
comptabil.

Dr. Simeon Caian m. p. Ioan Iancu m. p. Candin David m. p.
Nicodim Cothișel m. p. G. Ivasecu m. p.

Bilanțul de față examinându-se cu cărțile ajutoare purtate în toată regula s'a aflat întru toate consunător și exact.

Abrud, în 2 Martie 1892.

Consiliul de supraveghere:

Basilii Basiota m. p.

Dr. Basilii Preda m. p.

Nicolau Lobontiu m. p.

Lanes Giurhescu m. p.

Extract de vin.

Spre a produce imediat un vin excelent sănătos, care întru nimic nu se deosebesce de vinul natural, recomand această specialitate probată.

Prețul pentru 2 chg. (de ajuns la 100 litri vin) fl. 5 50 cr., receptul se alătură gratuit. Eu garantez pentru cel mai bun succes și fabricat sănătos.

Cruțare de spirt

se face prin neîntrecuta mea esență de întărit vînersul. Aceasta dă beuturii un gust plăcut și pîcant și se află numai la mine de vânzare.

Prețul fl. 3.50 cr. pro chg. (la 600—1000 litri inclusive mandatul de instrucțiune).

Afară de specialitățile aceste ofer toate esențele pentru fabricațiunea de rum, cognac, lichere fine etc. de calitate excelentă. Recepte se alătură gratuit. Liste de prețuri franco.

[1136] 44—50

Karl Philipp Pollak,

fabrică de specialități de esențe în Praga.

Representanți soliți se caută.

Budapest, Váci kör-út 63.

Representanța și deposit

[1397] 4—10

la

CAROL F. JICKELI,

neguțătorie de ferării, Sibiu (Piața-mică).

Liste de prețuri la cerere.

Acordări și de plătiri în rate.

Reparaturile se execută solid și prelungă prețuri moderate

la

C. F. WACHSMANN, Sibiu, Schiffbäumel Nr. 3.

Avis pentru beuturii de bere.

Duminecă, în 13 Martie ajung următoarele beri la vânzare:

	pentru cetate	la țeară
1. Bere grea Salvator, deschisă la Hectolitru	fl. 21.—	fl. 15.—
2. „ neagră (Bock) la Hectolitru	„ 21.—	„ 15.—
3. „ regală deschisă la Hectolitru	„ 18.50	„ 12.50
4. „ neagră de München la Hectolitru	„ 18.50	„ 12.—
5. O ladă cu 50 sticle de bere Salvator sau neagră (Bock) la Hectolitru	„ 10.—	„ 7.50
6. O ladă cu 50 sticle de bere regală sau de München la Hectolitru	„ 8.50	„ 6.50

La țeară nu se extradau mai puțin decât 1 Hectolitru sau 3 lădi.

Prima fabrică de bere cu vapor transilvăneană a lui

Ioan Habermann.

[1512] 1—3

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU,

fundată în anul 1868

[1480] 1

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliu etc.
- b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termenuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1887 fl. 674,896.76	în a. 1869—1887 fl. 510,902.40
în a. 1888 „ 49,110.60	în a. 1888 „ 46,826.41
în a. 1889 „ 29,899.71	în a. 1889 „ 46,966.61
în a. 1890 „ 59,643.77	în a. 1890 „ 44,195.08
Suma fl. 813,550.84	Suma fl. 648,890.50

1,462.441 fl. 34 cr.

Conform bilanțului pentru 1890 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
645.952 fl. 02 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cismădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (A. Schadt), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.